Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 29. janvārī*

Dempings — Dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports — Zaudējumu draudu noteikšana — Regulas (EK) Nr. 384/96 3. panta 9. punkts un 9. panta 4. punkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 3. panta 9. punkts un 9. panta 4. punkts)

Lieta T-528/09

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, *Huang Shi* (Ķīna), ko pārstāv *F. Carlin*, *barrister*, *Q. Azau*, advokāts, *A MacGregor*, *solicitor*, un *N. Niejahr*, advokāte,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *J.-P. Hix* un *B. Driessen*, pārstāvji, kuriem palīdz *B. O'Connor*, *solicitor*,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *H. van Vliet* un *M. França*, vēlāk – *M. França* un *J.-F. Brakeland*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Bierwagen*, advokāts,

un

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., *Ostrava-Kunčice* (Čehijas Republika),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, *Roman* (Rumānija),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, *Paderborn* (Vācija),

Ovako Tube & Ring AB, *Hofors* (Zviedrija),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, *Sulzbach-Rosenberg* (Vācija),

Dalmine SpA, *Dalmine* (Itālija),

Silcotub SA, *Zalău* (Rumānija),

TMK-Artrom SA, *Slatina* (Rumānija),

* Tiesvedības valoda – angļu.

Tubos Reunidos SA, *Amurrio* (Spānija),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, *Aulnoye-Aymeries* (Francija),

V & M France, *Boulogne-Billancourt* (Francija),

V & M Deutschland GmbH, *Düsseldorf* (Vācija),

Voestalpine Tubulars GmbH, *Linz* (Austrija),

Železiarne Podbrezová a. s., *Podbrezová* (Slovākija),

ko pārstāv *G. Berrisch*, *G. Wolf*, advokāti, un *N. Chesaites*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 262, 19. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretāre *S. Spiropula* [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 17. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2008. gada 9. jūlijā pēc Eiropas Savienības Tērauda bezšuvju cauruļu ražošanas nozares aizsardzības komitejas iesniegtas sūdzības Eiropas Kopienu Komisija publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV C 174, 7. lpp.).

2 Paziņojuma par procedūras uzsākšanu 2. punktā tika sniegta šāda attiecīgā produkta definīcija:

“Ražojums, par kuru tiek apgalvots, ka tas tiek pārdots par dempinga cenām, ir konkrētas dzelzs vai tērauda bezšuvju caurules un caurulītes, kuru apaļā šķērsgriezuma ārējais diametrs nepārsniedz 406,4 mm un oglekļa ekvivalentā vērtība nepārsniedz 0,86 saskaņā ar Starptautiskā metināšanas institūta (IIS) formulu un ķīmisko analīzi, kuru izcelsme ir [Ķīna] un ko parasti klasificē ar [Kombinētās nomenklatūras] kodiem ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 un ex 7304 59 93. Šie kodi norādīti vienīgi informācijai.”

3 Atbilstoši Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), ar grozījumiem (turpmāk tekstā – "pamatregula") (kura aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.)), 17. pantam Komisija nolēma aprobežot tās izmeklēšanu ar vienu paraugu. Šajā ziņā tā atlasīja četrus Ķīnas ražotājus eksportētājus, kuru eksports izmeklēšanas periodā bija 70 % no attiecīgā produkta eksporta uz Eiropas Savienību. Šo ražotāju eksportētāju vidū bija arī prasītāja *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* un viens ražotājs no šīs pašas grupas.

4 2008. gada 23. jūlijā prasītāja un ar to saistītais ražotājs katrs atsevišķi iesniedza lūgumu tiem piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu (turpmāk tekstā – "TES") atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktam (tagad – Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts) un, pakārtoti, lūgumu tiem piemērot atsevišķo režīmu (turpmāk tekstā – "AR"), kā tas ir paredzēts pamatregulas 9. panta 5. punktā (tagad – Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 5. punkts).

5 2009. gada 6. februārī Komisija nosūtīja prasītājai un saistītajam ražotājam informatīvu dokumentu, kurā bija atkārtoti galvenie fakti un apsvērumi, pamatojoties uz kuriem tā piedāvāja atteikt piemērot TER. Šajā informatīvajā dokumentā Komisija secināja, ka iesniedzēji neatbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem pirmajam un trešajam kritērijam.

6 2009. gada 16. februārī prasītāja nosūtīja Komisijai apsvērumus par 2006. gada 6. februāra informatīvo dokumentu.

7 2009. gada 7. aprīlī Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 289/2009 par pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam (OV L 94, 48. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu regula").

8 Pagaidu regulas preambulas 13. apsvērumā Komisija norādīja, ka dempinga un zaudējumu izmeklēšana notika no 2007. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"). Zaudējumu novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude notika no 2005. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais periods").

9 Pagaidu regulas preambulas 14. apsvērumā Komisija precizēja par attiecīgo periodu, ka izmeklēšanā noskaidrojies, ka "trīs [no] minētajiem KN kodiem, proti, ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 un ex 7304 24 00, neattiecas uz attiecīgo ražojumu un ka trūkst piecu citu KN kodu, proti, ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 un ex 7304 59 10".

10 Pagaidu regulas preambulas 20.–32. apsvērumā Komisija noraidīja prasītājas iesniegto TER lūgumu, turpretī tā apmierināja tās AR lūgumu.

11 Pagaidu regulas preambulas 33.–38. apsvērumā Komisija precizēja, ka Amerikas Savienotās Valstis ir izvēlētas kā analogā valsts normālās vērtības aprēķināšanai.

12 Pagaidu regulas preambulas 53.–126. apsvērumā Komisija secināja, ka Kopienas ražošanas nozarei nav nodarīti zaudējumi, taču tā konstatēja, ka pastāv zaudējumu draudi šai ražošanas nozarei.

13 2009. gada 8. aprīlī Komisija nodeva prasītājas rīcībā informatīvu dokumentu, kurā bija atkārtoti galvenie fakti un apsvērumi dempinga un zaudējumu aprēķināšanai, pamatojoties uz kuriem tika noteikti antidempinga pagaidu pasākumi. 2009. gada 11. maijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šiem dokumentiem.

14 2009. gada 10. jūlijā Komisija prasītājai nosūtīja pirmo galīgo informācijas dokumentu, izklāstot faktus un iemeslus, kuru dēļ tā bija iecerējusi priekšlikumu par galīgiem antidempinga pasākumiem. 2009. gada 21. jūlijā prasītāja sniedza savus apsvērumus par šo dokumentu.

15 2009. gada 24. septembrī Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 262, 19. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

16 Apstrīdētās regulas preambulas 10.–17. apsvērumā Padome apstiprināja pagaidu regulā ietvertos konstatējumus par attiecīgā produkta definīciju.

17 Apstrīdētās regulas preambulas 18. apsvērumā Padome apstiprināja pagaidu regulā ietvertos secinājumus par prasītājas iesniegto TER lūgumu. Turklāt iepriekš minētās regulas preambulas 19.–24. apsvērumā ir secināts, ka prasītāja galu galā neatbilda AR piešķiršanas kritērijiem. It īpaši tika norādīts, ka pēc izmeklēšanas perioda Ķīnas valsts ieguva jaunas kapitāldaļas kontrolakciju sabiedrībā, kura kontrolēja prasītāju, un tā kļuva par šīs sabiedrības vairākuma akcionāri (šīs regulas preambulas 20. apsvērums).

18 Apstrīdētās regulas preambulas 25.–27. apsvērumā Padome apstiprināja Amerikas Savienotās Valstis kā analogās valsts izvēli normālas vērtības aprēķināšanai.

19 Apstrīdētās regulas preambulas 35.–81. apsvērumā Padome apstiprināja pagaidu regulā ietvertos Komisijas konstatējumus par zaudējumu neesamību un par zaudējumu draudu pastāvēšanu Kopienas ražošanas nozarei. Šajā ziņā tā tostarp ņēma vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, proti, laikposmu no 2008. gada jūlija līdz 2009. gada martam (turpmāk tekstā – "laikposms pēc izmeklēšanas perioda").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 30. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.

21 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 25. martā, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam. Galvenie lietas dalībnieki pret šo lūgumu neiebilda.

22 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 6. aprīlī *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.*, *ArcelorMittal Tubular Products Roman SA*, *Benteler Stahl/Rohr GmbH*, *Ovako Tube & Ring AB*, *Rohrwerk Maxhütte GmbH*, *Dalmine SpA*, *Silcotub SA*, *TM-KArtrom SA*, *Tubos Reunidos SA*, *Vallourec Mannesmann Oil & Gas France*, *V & M France*, *V & M Deutschland GmbH*, *Voestalpine Tubulars GmbH* un *Železiarne Podbrezová a.s.* (turpmāk tekstā – "uzņēmumi, kas iestājušies lietā") lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam. Galvenie lietas dalībnieki pret šo lūgumu neiebilda.

23 Ar 2010. gada 31. jūnija rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs šos lūgumus par iestāšanos lietā apmierināja.

24 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2010. gada 21. un 30. jūnijā un 25. augustā, prasītāja lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uz uzņēmumiem, kas iestājušies lietā, saistībā ar prasības atsevišķām daļām, repliku un atbildi uz repliku. Uzņēmumi, kas iestājušies lietā, pret šo lūgumu neiebilda.

25 2010. gada 14. jūlijā savu iestāšanās rakstu iesniedza Komisija. Galvenie lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu.

26 Ar 2010. gada 31. augusta rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs apmierināja uzņēmumu, kas iestājušies lietā, iesniegtos lūgumus iestāties lietā.

27 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 30. septembrī, prasītāja lūdza ievērot konfidencialitāti attiecībā uzņēmumiem, kas iestājušies lietā, saistībā ar atsevišķām Komisijas iestāšanās raksta daļām, kā arī apsvērumiem, kurus tā ir iesniegusi par šo iestāšanās rakstu. Uzņēmumi, kas iestājušies lietā, pret šo lūgumu neiebilda.

28 2010. gada 23. novembrī uzņēmumi, kas iestājušies lietā, iesniedza savu iestāšanās rakstu. Tiesvedības pamatdalībnieki iesniedza savus apsvērumus par šo iestāšanās rakstu.

29 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

30 Ar 2011. gada 16. maija rīkojumu Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs apturēja tiesvedību līdz sprieduma pasludināšanai lietā C-337/09 P Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*.

31 2012. gada 22. maijā prasītāja lūdz atsākt tiesvedību un lai šī lieta tiktu izskatīta prioritāri.

32 2012. gada 19. jūlijā tika pasludināts Tiesas spriedums lietā C-337/09 P Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*. Tiesvedība tātad tika atsākta šajā datumā.

33 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausīšanas Vispārējā tiesa (otrā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus sniegt atbildes uz dažiem rakstveida jautājumiem un iesniegt atsevišķus dokumentus. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

34 Vispārējā tiesa 2013. gada 17. aprīļa tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

35 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tajā prasītājas eksportam ir noteikti antidempinga maksājumi un noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas noteikti šādam eksportam;

— vai, pakārtoti, atcelt minēto regulu, ciktāl tajā noteikts iekasēt prasītājai piemērotos pagaidu maksājumus;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— piespriest personām, kas iestājušās lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus.

36 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37 Komisija lūdz Vispārējo tiesu noraidīt prasību.

38 Uzņēmumu, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasības apjomu

39 Uzņēmumi, kas iestājušies lietā, neizvirzot iebildi par nepieņemamību, kā tie to apstiprināja tiesas sēdē, uzsver faktu, ka prasītāja prasa atcelt apstrīdēto regulu, jo ar to "prasītājas eksportam" ir noteikti antidempinga maksājumi. Tomēr prasītāja varot prasīt atcelt apstrīdēto regulu tikai tiktāl, ciktāl ar to ir noteikti antidempinga maksājumi tās ražotajiem produktiem.

40 Tiesas sēdē prasītāja precizēja, ka tās prasījumi ir jāsaprot tajā nozīmē, uz kuru ir norādījuši uzņēmumi, kas iestājušies lietā, tas tika atzīmēts tiesas sēdes protokolā.

41 Līdz ar to, neskarot saistības, kādas varētu izcelties no LESD 266. panta, atcelšanas gadījumā tādu iemeslu dēļ, kas lielākā mērā ietekmē apstrīdēto regulu, prasītājas prasījumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir par apstrīdētās regulas atcelšanu, ciktāl ar to ir noteikti antidempinga maksājumi prasītājas ražoto preču eksportam un ciktāl ar to ir noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas uzlikti šādam eksportam.

Par lietas būtību

42 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz attiecīgā produkta definīciju. Otrais pamats ir par pamatregulas 9. panta 5. punkta pārkāpumu. Trešais pamats ir par pamatregulas 3. panta 9. punkta, 9. panta 4. punkta un 10. panta 2. punkta pārkāpumu.

43 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir jālemj par prasītājas izvirzīto trešo pamatu.

44 Trešais prasības pamats būtībā ir balstīts uz divām daļām. Pirmā daļa ir par pamatregulas 3. panta 9. punkta un 9. panta 4. punkta pārkāpumu. Otrā daļa, kas ir izvirzīta pakārtoti, kā to apgalvoja prasītāja tiesas sēdē, ir par pamatregulas 10. panta 2. punkta pārkāpumu.

45 Līdz ar to iesākumā ir jāizskata trešā pamata pirmā daļa.

46 Prasītāja pagalvo, ka, lai konstatētu zaudējumu draudu esamību, esot jāpamatojas uz plašāku pierādījumu apjomu, nekā konstatējot būtisku zaudējumu esamību. Komisija pati esot atzinusi šo faktu lietā, kurā tika pasludināts Vispārējās tiesas 2001. gada 20. jūnija spriedums T-188/99 *Euroalliages* /Komisija (*Recueil*, II-1757. lpp.). Padomes procesuālajos rakstos minētie retie gadījumi apstiprinot šo secinājumu. Šajā lietā iestādes neesot izpildījušas vajadzīgo pierādījumu apjomu. Tās turklāt neesot pienācīgi ņēmušas vērā informāciju par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. It īpaši prasītāja apstrīd Padomes secinājumus, atbilstoši kuriem Kopienas ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bijusi neaizsargātā stāvoklī un esot bijis tūlītēji sagaidāms jauns imports par dempinga cenām.

47 Padome apstrīd to, kā prasītāja apraksta Komisijas argumentus saistībā ar iepriekš 46. punktā minēto spriedumu lietā *Euroalliages*/Komisija. Turklāt Padome uzsver, ka iestādes jau ir veikušas pasākumus, pamatojoties uz zaudējumu draudiem. Nekas neļaujot uzskatīt, ka pierādījumu apjomam attiecībā uz zaudējuma draudiem ir jābūt plašākam nekā būtisku zaudējumu gadījumā. Padome turklāt apgalvo, ka

tā pienācīgi ir ņēmusi vērā informāciju par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Pēc tam Padome apstrīd prasītājas argumentus par Kopienas ražošanas nozares neaizsargāto stāvokli izmeklēšanas perioda beigās un tūlītēji sagaidāmo jauno importu par dempinga cenām.

48 Komisija uzsver, ka tā šajā lietā ir pievērsusi īpašu uzmanību zaudējumu draudu noteikšanai, jo tika ņemta vērā informācija par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, kas parasti netiekot darīts.

49 Pamatregulas 9. panta 4. punktā ir noteikts, ka antidempinga nodevu uzliek, ja fakti galīgi apliecina dempinga un tā radīto zaudējumu pastāvēšanu. Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punktu "termins "zaudējumi" nozīmē – ja vien nav norādīts pretēji – būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem".

50 Pamatregulas 3. panta 9. punktā būtisku zaudējumu draudi ir definēti šādi:

"Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;

b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Kopienu, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;

c) importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa;

un

d) tā ražojuma krājumi, par kuru notiek izmeklēšana.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi."

51 Šajā lietā Padome secināja, ka Kopienas ražošanas nozare izmeklēšanas periodā nav cietusi būtiskus zaudējumus, pat ja šī perioda noslēgumā tā bija neaizsargātā stāvoklī.

52 Pēc tam, kad Padome secināja, ka Kopienas ražošanas nozare izmeklēšanas periodā nav cietusi būtiskus zaudējumus, tā uzskatīja, ka šajā lietā pastāv zaudējumu draudi.

53 Iesākumā ir jāatgādina, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā, un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (Tiesas 2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts, un 2010. gada 11. februāra spriedums lietā C-373/08 *Hoesch Metals* un *Alloys*, Krājums, I-951. lpp., 61. punkts). Šajā kontekstā ir jāuzskata, ka zaudējumu draudu izvērtēšana nozīmē veikt sarežģītu ekonomisko jautājumu vērtējumu un ka, kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai tātad tikai ir jāveic pārbaude, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. Šī ierobežotā pārbaude tiesā nenozīmē, ka Savienības tiesa

atturas pārbaudīt iestāžu veikto ekonomiska rakstura informācijas interpretāciju. It īpaši Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārliecinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai ar šiem pierādījumiem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-158/10 *Dow Chemical*/Padome, 59. punkts).

54 Turklāt ir jāuzsver, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 9. punktu būtisku zaudējumu draudu konstatēšana ir jāpamato uz "faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām". Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt "skaidri paredzamām un nenovēršamām". No tā izriet, ka zaudējumu draudu konstatējumam ir skaidri jāizriet no lietas faktiem. No tā turklāt izriet, ka zaudējumiem, kuri draud rasties, ir jārodas īsā laikposmā.

55 Prasītāja, pirmkārt, apstrīd Padomes secinājumu, ka izmeklēšanas perioda beigās Kopienas ražošanas nozare atradās neaizsargātā stāvoklī, kaut arī tā necieta zaudējumus. Otrkārt, tā apstrīd Padomes secinājumu par zaudējumu draudu pastāvēšanu.

Par trešā pamata pirmās daļas pirmo iebildumu attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares stāvokli izmeklēšanas perioda beigās

56 Lai nonāktu pie secinājuma, ka Kopienas ražošanas nozare bija neaizsargātā stāvoklī izmeklēšanas perioda beigās, iestādes atgādināja, ka 2006. gadā tika noteikti antidempinga maksājumi, lai kompensētu zaudējumus, kas radušies vairāku valstu izcelsmes dempinga importa dēļ. Kopienas ražošanas nozare tomēr neesot varējusi pilnībā gūt labumu no tirgus izplešanās, jo kopš 2006. gada imports, kam piemēro antidempinga pasākumus, ir aizstāts ar importu no Ķīnas. Tātad neesot panākta pilnīga Kopienas ražošanas nozares atgūšanās. Ja tirgus apstākļi mainītos, Kopienas ražošana nozare būtu pilnībā neaizsargāta pret potenciālajiem zaudējumiem no dempinga importa. Šāda situācija esot radusies jau iepriekš, kad pieprasījums bija normālā līmenī, kas esot novedis pie antidempinga pasākumu veikšanas 2006. gadā (apstrīdētās regulas preambulas 47.–49. apsvērums, tos lasot kopsakarā ar pagaidu regulas preambulas 87.–89. apsvērumu).

57 Prasītāja īpaši norāda uz pretrunām starp iestāžu secinājumiem un ekonomikas datiem, kuri attiecas uz šo lietu. Padome apstrīd prasītājas argumentus un tostarp apgalvo, ka prognozes par ekonomiskajiem datiem attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

58 Iesākumā ir jānorāda, ka, pat ja Padomes secinājums par Kopienas ražošanas nozares stāvokli izmeklēšanas perioda beigās ir pārņemts daļā, kas attiecas uz zaudējumiem, tas nav tāds, kam nav sakara ar analīzi par zaudējumu draudiem. It īpaši Komisija pagaidu regulas preambulas 126. apsvērumā konstatēja, ka, neveicot pasākumus, imports par dempinga cenām no Ķīnas ļoti īsā laikā izraisītu būtiskus zaudējumus jau "neaizsargātajai" Kopienas ražošanas nozarei, tostarp tāpēc, ka samazinātos pārdošanas apjomi, tirgus daļas, ražošana un rentabilitāte. Padome saistībā ar apstrīdēto regulu skaidri apstiprināja Komisijas secinājumus par šo jautājumu (apstrīdētās regulas preambulas 81. apsvērums).

59 Pirmkārt, ir jāatgādina šīs lietas būtiskie apstākļi, kurus Komisija ir minējusi pagaidu regulā un kuri atspoguļo pārmaiņas Kopienas ražošanas nozares situācijā aplūkotajā laikposmā, proti, līdz izmeklēšanas perioda beigām:

— Kopienas ražošanas nozares produkcija pieauga par 7 % (pagaidu regulas preambulas 67. apsvērums);

— ražošanas jaudas izmantošana pieauga par 9 %, sasniedzot 90 % izmeklēšanas periodā, tā bija augstā līmenī arī 2006. un 2007. gadā (pagaidu regulas preambulas 69. apsvērums);

— krājumi pieauga par 12 %, Komisija tomēr norāda, ka "kaitējuma analīzē šim rādītājam ir ierobežota nozīme", ciktāl "lielākā daļa produkcijas tiek ražota pēc pasūtījuma" (pagaidu regulas preambulas 72. apsvērums);

— Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjomi pieauga par 14 % (pagaidu regulas preambulas 73. apsvērums);

— Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās par 5,2 punktiem (pagaidu regulas preambulas 75. apsvērums);

— nodarbinātības līmenis ir saglabājies stabils (pagaidu regulas preambulas 77. apsvērums);

— ražīgums pieauga par 7 % (pagaidu regulas preambulas 78. apsvērums);

— vidējā darba samaksa uz vienu nodarbināto pieauga par 16 % (pagaidu regulas preambulas 79. apsvērums);

— Kopienas ražošanas nozares pārdošanas cenas pieauga par 21 % (pagaidu regulas preambulas 80. apsvērums);

— Kopienas ražošanas nozares pārdevumu rentabilitāte neatkarīgiem klientiem, kas izteikta kā tīro pārdevumu procentuālā daļa, pieauga par 27 %, vai 3,3 procentu punktiem, sasniedzot 15,4 % atzīmi izmeklēšanas periodā, pārdevumu rentabilitāte 2005. un it īpaši 2006. un 2007. gadā arī bija ļoti augsta (pagaidu regulas preambulas 82. apsvērums);

— ienākumi no ieguldījumiem, ko izsaka kā peļņu procentos no ieguldījumu uzskaites neto vērtības, palielinājās par 10 %, vai 4,6 procentu punktiem, sasniedzot 51,7 % atzīmi izmeklēšanas periodā pēc tam, kad tie attiecīgi sasniedza 85,1 un 79,2 atzīmi 2006. un 2007. gadā (pagaidu regulas preambulas 8[3]. apsvērums);

— neto naudas plūsma no pamatdarbības pieauga par 73 %, sasniedzot EUR 634 miljonus izmeklēšanas periodā, Komisija turklāt precizē, ka "nekas neliecin[āja] par to, ka Kopienas ražošanas nozarei [būtu] bijušas grūtības piesaistīt kapitālu" (pagaidu regulas preambulas 84. apsvērums);

— ikgadējie Kopienas ražošanas nozares ieguldījumi izmeklēšanas periodā palielinājās par 185 %, sasniedzot EUR 284 miljonu apmēru (pagaidu regulas preambulas 85. apsvērums).

60 Šos faktus Padome ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas preambulas 46. apsvērumā.

61 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to pamatoti norāda prasītāja, ka ārpus izmaiņām Kopienas ražošanas nozares tirgus daļā visi iepriekš uzskaitītie ekonomiskie rādītāji ir ar plus zīmi un kopumā tie raksturo ražošanas nozari, kuras situācija ir spēcīga, nevis trausla vai neaizsargāta. Turklāt Komisija pati pagaidu regulas preambulas 88. apsvērumā ir norādījusi, ka "jebkāds Kopienas ražošanas nozarei nodarītais kaitējums [bija] ticis ierobežots un neizraisīja nevienu nopietnu saimniecisku problēmu". Šis konstatējums pierāda, ka saistībā ar situāciju Kopienas tirgū aplūkotajā periodā, proti, līdz izmeklēšanas perioda beigām, Kopienas ražošanas nozare nebija neaizsargātā stāvoklī, proti, tā nevarēja ciest zaudējumus Ķīnas izcelsmes importa dēļ. Attiecībā uz Padomes procesuālajos rakstos atgādināto apstākli par to, ka Kopienas ražošanas nozare esot pazaudējusi vairākus tirgu daļas punktus aplūkotajā laikposmā, ar to pašu par sevi nevar pamatot secinājumu, ka minētā ražošanas nozare atradās neaizsargātā stāvoklī izmeklēšanas perioda beigās. Turklāt šis apstāklis ir jāaplūko kopsakarā ar faktu,

ka izmeklēšanas periodā Kopienas ražošanas nozarei bija būtiska tirgus daļa, proti, 63,6 %, un ka tās tirdzniecības apjomu daudzums stipri pieauga – vairāk par 14 % aplūkotajā laikposmā. Tas turklāt ir jāaplūko kopsakarā ar faktu, ka importa no citām valstīm, kas nebija imports par dempinga cenām, apjoms attiecīgajā laikposmā pieauga par 35 % (pagaidu regulas preambulas 142. apsvērums) un šī importa attiecīgā daļa palielinājās no 7,8 % līdz 8,5 procentiem. Līdz ar to, ņemot vērā visus šos faktus, ir jāuzskata, ka iestāžu secinājums par to, ka Kopienas ražošanas nozare atradās neaizsargātā stāvoklī izmeklēšanas perioda beigās, nav pamatots ar atbilstošiem šīs lietas ekonomiskiem datiem (līdzīgi par citiem ekonomiskajiem datiem Vispārējās tiesas 1995. gada 2. maija spriedums apvienotajās lietās T-163/94 un T-165/94 *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, *Recueil*, II-1381. lpp., 95. un 96. punkts).

62 Citi fakti, kas ir minēti apstrīdētajā regulā vai uz kuriem ir atsaukušās iestādes Vispārējā tiesā, nav tādi, ar kuriem var atspēkot šo secinājumu.

63 It īpaši attiecībā uz apstākli, uz kuru atsaucas iestādes, par to, ka Kopienas ražošanas nozare bija neaizsargāta pret potenciāli kaitīgajām sekām no importa par dempinga cenām, ja tendence tirgū mainītos (pagaidu regulas preambulas 89. apsvērums, ko Padome apstiprināja apstrīdētās regulas preambulas 47. apsvērumā), tas ļaujot konstatēt attiecīgā gadījumā neaizsargātības stāvokli priekšdienām. Šis apstāklis tātad nav efektīvs, lai secinātu, ka Kopienas ražošanas nozare izmeklēšanas periodā atradusies neaizsargātā stāvoklī. Tas pats attiecas uz faktiem, uz kuriem procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā atsaucas Padome, attiecībā uz ekonomiskajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda un Padomes secinājumiem, kurus tā izdara par Kopienas ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos. Turklāt ir jāuzsver, ka institūciju minēto apstākli attiecībā uz ekonomiskās situācijas pasliktināšanos Savienības tiesas jau iepriekš ir uzskatījušas par tādu, kas balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo pamatregulas sadaļā par zaudējumu analīzi ir skaidri paredzēts, ka tādi faktori kā pieprasījuma samazināšanās nav saistāmi ar importu par dempinga cenām (Tiesas 1998. gada 10. februāra spriedums lietā C-245/95 P Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko*, *Recueil*, I-401. lpp., 43. punkts, un iepriekš 61. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, 97.–99. punkts; skat. arī Padomes 1992. gada 28. septembra Regulas (EEK) Nr. 2849/92, ar kuru groza galīgo antidempinga nodevu, kas ieviesta ar Regulu (EEK) Nr. 1739/85 par tādu Japānas izcelsmes lodīšu gultņu importu, kuru lielākais ārējais diametrs pārsniedz 30 milimetrus (OV L 286, 2. lpp.), uz kuru attiecas abi šie spriedumi, preambulas 35. apsvērumu).

64 Attiecībā uz Komisijas apgalvoto faktu pagaidu regulas preambulas 87. apsvērumā, kuru Padome ir apstiprinājusi apstrīdētās regulas preambulas 46. apsvērumā, saskaņā ar kuru Ķīnas izcelsmes importa pieaugums katrā ziņā aizkavēja Kopienas ražošanas nozares nodomu "ieguldīt un attīstīt ražošanas jaudas, lai ņemtu vērā tirgus paplašināšanos", tas nav pamatots ar atbilstošiem faktiem šajā lietā. Iesākumā no iepriekš minētajiem skaitļiem skaidri izriet, ka Kopienas ražošanas nozares nodoms ieguldīt netika kavēts, jo aplūkotajā laikposmā ieguldījumi pieauga par 185 %. Tālāk tostarp no pagaidu regulas preambulas 91. un 92. apsvēruma izriet, ka zaudējumu draudu pastāvēšana šajā lietā tiek balstīta uz paredzamu un tūlītēju risku, ka īstermiņā radīsies ievērojams Kopienas patēriņa sarukums. Komisijas prognozes bija balstītas uz publicētu informāciju, kā arī Kopienas ražošanas nozares sniegtajiem datiem. Tāpat iestādes vairākkārt atgādināja, ka Kopienas tirgus paplašināšanās bija "ārkārtēja" rakstura (skat. tostarp pagaidu regulas preambulas 87. apsvērumu, kā arī apstrīdētās regulas preambulas 47. un 48. apsvērumu). Līdz ar to pastāv skaidri redzama pretruna starp faktu, ka tiek apgalvots, ka Ķīnas izcelsmes imports kavēja Kopienas ražošanas nozari attīstīt ražošanas jaudas, no vienas puses, un apgalvojumu, ka "ārkārtējo" tirgus paplašināšanos un pieprasījuma samazināšanās tūlītēju risku, no otras puses. Šīs lietas apstākļos, kā tos ir konstatējušas iestādes, Kopienas ražošanas nozarei, tieši pretēji, bija loģiski neattīstīt ražošanas jaudas. Visbeidzot ir jāatgādina, ka Komisija pati pagaidu regulas preambulas 88. apsvērumā ir norādījusi, ka "jebkāds Kopienas ražošanas nozarei nodarītais kaitējums bija ierobežots un neizraisīja nevienu nopietnu saimniecisku problēmu". Šis konstatējums stipri samazina Ķīnas izcelsmes importa par dempinga cenām ietekmi uz stāvokli Kopienas ražošanas nozarē aplūkotajā laikposmā.

65 Visbeidzot attiecībā uz iestāžu apgalvojumiem par to, ka Kopienas ražošanas nozare no dempinga prakses, kas tika piekopta pirms 2006. gada, neesot pilnībā atguvusies, – tie nav pamatoti ar konkrētiem faktiem. It īpaši nav sniegts neviens pierādījums, kas ļauj noteikt to, ko iestādes saprata ar Kopienas ražošanas nozares "pilnīgu atgūšanos", tostarp ievērojot iepriekš minētos ekonomiskos datus. Prasītāja tātad savos procesuālajos rakstos pamatoti apgalvo, ka iestādes nav pierādījušas, ka Kopienas ražošanas nozare neesot atguvusies no iepriekšējā dempinga.

66 Ņemot vērā visus šos faktus, un tostarp faktu, ka iestāžu secinājums nav pamatots ar atbilstošiem datiem šajā lietā, ir jāuzskata, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot Komisijas secinājumu, atbilstoši kuram izmeklēšanas periodā Kopienas ražošanas nozare atradās neaizsargāta stāvoklī.

Par trešā pamata pirmās daļas pirmo iebildumu attiecībā uz zaudējumu draudu pastāvēšanu

67 Apstrīdētā regula, sekojot pagaidu regulas struktūrai, ir sadalīta divās daļās. Pirmā daļa attiecas uz "Kopienas patēriņa iespējamām izmaiņām, importu no attiecīgās valsts un Kopienas ražošanas nozares stāvokli pēc izmeklēšanas perioda beigām" (pagaidu regulas preambulas 90.–112. apsvērums un apstrīdētās regulas preambulas 50.–65. apsvērums). Otrā daļa attiecas konkrēti uz "Kaitējuma [Zaudējuma] draudi[em]" (pagaidu regulas preambulas 113.–125. apsvērums un apstrīdētās regulas preambulas 66.–81. apsvērums).

68 Ir jāuzsver, ka apstrīdētajā regulā Padome ir apstiprinājusi Komisijas secinājumu, ka "izmeklēšanas perioda beigās" pastāvēja zaudējumu draudi (apstrīdētās regulas preambulas 81. apsvērums), pat ja tā ņēma vērā datus, kas bija pieejami par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

69 Pirmkārt, attiecībā uz apstrīdētās regulas pirmo daļu ir jānorāda, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām apstiprina iestāžu prognozes par Kopienas tirgus sarukšanu. It īpaši apstrīdētās regulas preambulas 51. apsvērumā ietvertie fakti pierāda, ka patēriņš Kopienā pazeminājās par 27,7 % laikposmā starp izmeklēšanas perioda beigām, proti, 2008. gada 30. jūniju un 2009. gada martu. Tomēr ir jāatgādina, ka tādi zaudējumu faktori kā pieprasījuma samazināšanās nav saistāmi ar importu par dempinga cenām (skat. iepriekš 63. punktu un tajā minēto judikatūru).

70 Attiecībā uz apstrīdētās regulas otro daļu, kas īpaši attiecas uz šo lietu, Padomes secinājums balstīts uz četru faktoru analīzi. Šie faktori ietver tos pašus kritērijus, kas ir noteikti pamatregulā. Tie aptver izmaiņas importā par dempinga cenām (apstrīdētās regulas preambulas 66.–68. apsvērums), brīvās eksportētāja ražošanas jaudas pieejamību (apstrīdētās regulas preambulas 69.–71. apsvērums), no Ķīnas importēto ražojumu cenas (apstrīdētās regulas preambulas 72. un 73. apsvērums), kā arī krājumu apjomu (apstrīdētās regulas preambulas 74. apsvērums). Attiecībā uz šo pēdējo faktoru Padome būtībā uzskatīja, ka tas nebija izšķirošs zaudējumu draudu analīzē.

71 Prasītājas argumenti ir koncentrēti uz izmaiņām Ķīnas izcelsmes importā attiecībā uz tā apjomu un cenām, kā arī citiem eksporta tirgiem, ņemot vērā Ķīnas eksportētājiem pieejamās ražošanas jaudas. Prasītāja būtībā apgalvo, ka pastāv pretrunas starp Komisijas prognozēm, kuras apstiprināja Padome, un datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, un ka citu eksporta tirgu analīze ir nepilnīga.

72 Pirmkārt, attiecībā uz importa par dempinga cenām attīstību Komisija iesākumā uzskatīja, ka vispārējā krituma tendence Kopienas tirgus stāvoklī "nebūtu būtiski ietekmējusi importa par dempinga cenām apjomu" (pagaidu regulas preambulas 115. apsvērums). Tā piebilda, ka konstatējumi par šo aspektu nav pamatojami ar vienkāršu novērojumu par importa par dempinga cenām attīstību absolūtā izteiksmē, bet pienācīga uzmanība jāvelta arī attiecīgā tirgus kontekstam, kur notiek izmaiņas, un ievērojot to, vai importa rezultāts būtu vai nebūtu bijis importa par dempinga cenām tirgus daļas pieaugums vai samazinājums. Šādā situācijā Komisija secināja, ka attiecīgajā periodā ir "būtiski

pieaugusi" ne tikai importa par dempinga cenām tirgus daļa, bet arī "nekas neliecināja, ka tas mitētos vai ka šī tendence būtu pretēja" brīdī, kad pieprasījums jau bija sācis kristies. Komisija no tā secināja (pagaidu regulas preambulas 116. apsvērums): "Ķīnas imports par dempinga cenām palielināsies[, un] Kopienas tirgū būtiski palielināsies minētā importa radītais spiediens".

73 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar apstrīdētajā regulā pārņemtajiem datiem Ķīnas izcelsmes importa apjoms laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām pieredzēja ļoti nozīmīgu samazinājumu absolūtā izteiksmē, uz ko procesuālajos rakstos pamatoti norāda prasītāja. Saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 52. apsvērumā iekļauto tabulu minētais imports samazinājās par 24,6 %. Turklāt relatīvā izteiksmē tirgus daļas pieaugums, kas atbilda minētajam importam, bija neliels, proti, 0,7 % procentu punkti šajā laikposmā.

74 Iepriekš minētajam Komisijas apgalvojumam, saskaņā ar kuru vispārējā krituma tendence Kopienas tirgus stāvoklī nebūtu "būtiski" ietekmējusi Ķīnas izcelsmes importa par dempinga cenām "apjoma izmaiņas" un ka Kopienas tirgū "būtiski" palielināsies minētā importa radītais spiediens, ir pretrunā informācija par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, kuru ņēma vērā Padome apstrīdētajā regulā.

75 Padome apstrīdētajā regulā nesaskata pretrunas starp Komisijas apgalvojumiem un attiecīgajiem ekonomiskajiem datiem. Šādi interpretējot pagaidu regulas preambulas 116. apsvērumu, tā uzskata, ka "svarīgs ir nevis importa absolūtais apjoms, bet gan tā relatīvā nozīme attiecībā pret patēriņu jeb, citiem vārdiem sakot, tā tirgus daļu". Šajā ziņā tā norāda, ka relatīvā izteiksmē Ķīnas izcelsmes imports "nedaudz palielinājās" (apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvērums).

76 Tomēr, ja Komisija faktiski atsaucās uz izmaiņām Ķīnas izcelsmes importā absolūtā izteiksmē, tad arī attiecībā uz relatīvo izteiksmi tās argumentācija ir par "būtiskām" izmaiņām minētajā apjomā. Šajā ziņā tā uzskatīja, ka šī importa par dempinga cenām spiediens uz Kopienas tirgu "būtiski" palielināsies.

77 Šo pagaidu regulas preambulas 116. apsvēruma interpretāciju apstiprina citi minētās regulas apsvērumi. Tādējādi Komisija pagaidu regulas preambulas 95. apsvērumā norādīja, ka, pat tad, ja tirgus apjoma samazināšanās dēļ saruks "kopējais importa apmērs", "lai gan nav gaidāms, ka tas būs ievērojams", Ķīnas importam atbilstošā tirgus daļa proporcionāli palielināsies. Tā saglabāja savu nostāju pagaidu regulas preambulas 133. apsvērumā un norādīja, ka patēriņa sākotnējais samazinājums "neietekmēja [tā importa] apjomu", kura tirgus daļa, tieši otrādi, palielinājās. Tā piebilda, ka "nav pamata uzskatīt, ka līdzīgā, vai pat nelabvēlīgākā īstermiņa scenārijā šī tendence būs pretēja".

78 Līdz ar to pastāv ievērojama atšķirība starp Komisijas prognozēm pagaidu regulas pieņemšanas stadijā un ekonomiskajiem datiem laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, kurus ņēma vērā Padome apstrīdētajā regulā. Ir jāatgādina, ka šajā stadijā viens no kritērijiem, lai konstatētu zaudējumu draudu pastāvēšanu, ir ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz "ievērojamu" importa pieauguma iespējamību (pamatregulas 3. panta 9. punkts). Saskaņā ar tiem pašiem Padomes apgalvojumiem apstrīdētajā regulā Ķīnas izcelsmes imports laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām "nedaudz palielinājās" (apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvērums). Šis nelielais palielinājums relatīvā izteiksmē un nozīmīgais samazinājums absolūtā izteiksmē Ķīnas izcelsmes importam nepamato secinājumu, saskaņā ar kuru šajā lietā pastāvot importa būtiska pieauguma iespējamība. Turklāt perspektīvā ir jānorāda uz 0,7 procentu punktu pieaugumu Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļai un 0,1 procentu punktu samazinājumu tai tirgus daļai, kura atbilst Kopienas ražošanas nozares precēm attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām (apstrīdētās regulas preambulas 53. apsvērums).

79 Otrkārt, attiecībā uz eksportētājiem pieejamajām ražošanas jaudu rezervēm iestāžu analīze, pirmkārt, attiecas uz faktiskajām ražošanas jaudu rezervēm un, otrkārt, uz risku, ka Ķīnas eksports tiks novirzīts uz Kopienas tirgu.

80 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 9. punktu iestādēm ir jāpārbauda tostarp, vai pastāv pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums eksportēt uz Kopienu par dempinga cenām, ņemot vērā, ka pastāv citi eksporta tirgi, kuri var absorbēt papildu eksportu.

81 Šajā ziņā ir jāuzskata, ka iestādēm, izvērtējot eksporta novirzīšanas risku uz Savienību ražošanas jaudas pieauguma dēļ, ir jāņem vērā ne tikai citu eksporta tirgu esamība, bet arī iespējamās izmaiņas eksportētāja valsts iekšējā patēriņā (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. iepriekš 61. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*, 109. punkts).

82 Šajā lietā pēc tam, kad Komisija secināja, ka Ķīnā pastāvēja ievērojama ražošanas jaudas rezerve un ka Ķīnas eksportētāji bija pastiprinājuši eksporta tendences, tā norādīja, ka Ķīnas eksporta procentu daļa Kopienā no Ķīnas kopējā eksporta attiecīgajā periodā būtiski palielinājās – "no 1 % 2005. gadā līdz 9 % izmeklēšanas periodā". Turklāt tā norādīja, ka "citi lielākie tirgi [bija] ASV ar 36 % (salīdzinot ar 31 % 2007. gadā), Alžīrija (6 %, salīdzinot ar 2 % 2006. gadā) un Dienvidkoreja (6 %, salīdzinot ar 3 % 2005. gadā)" un ka uz šī pamata var gaidīt, "ka ievērojama daļa no nesen radītās papildu jaudas [tiks] novirzīta uz Eiropas tirgu" un "drīzumā var gaidīt, ka daži no minētajiem tirgiem, īpaši Amerikas Savienoto Valstu tirgus, ievērojami saruks" (pagaidu regulas preambulas 119. apsvērums). Apstrīdētajā regulā Padome apstiprināja Komisijas apsvērumus, nesniedzot papildu pierādījumus.

83 Ir jākonstatē, kā to pamatoti ir izdarījusi prasītāja procesuālajos rakstos, ka iestādes savā analīzē nav ņēmušas vērā "citu eksporta tirgu pastāvēšanu, kuri var absorbēt papildu eksportu", kaut arī tas ir prasīts pamatregulas 3. panta 9. punktā. No pagaidu regulas preambulas 119. apsvēruma izriet, ka Komisija ir minējusi Amerikas Savienotās Valstis, Alžīriju un Dienvidkoreju vienīgi, lai norādītu daļu, kādu šajās valstīs veido kopējais Ķīnas izcelsmes eksports. Nav sniegti nekāda veida precīzi dati attiecībā uz izmaiņām iepriekš minētajos tirgos un to spēju attiecīgā gadījumā absorbēt papildu eksportu. Tomēr, tieši balstoties "uz šī pamata", Komisija uzskatīja, "ka ievērojama daļa no nesen radītās papildu jaudas [varētu] tik[t] novirzīta uz Eiropas tirgu". Ja, kā to apgalvo iestādes, Ķīnas ražošanas jauda, kā arī eksporta apjomi pieauga (pagaidu regulas preambulas 118. apsvērums) un tajā pašā laikā pieauga šo iepriekš minēto trīs valstu īpatsvars kopējā Ķīnas eksportā, kā tas izriet no pagaidu regulas preambulas 119. apsvēruma, tas nozīmē, ka pieauga arī eksporta apjomi uz šīm trīs valstīm. Vienīgā norāde par izmaiņām citu valstu tirgos ir apgalvojums, saskaņā ar kuru ir sagaidāms, ka "daži no minētajiem tirgiem, īpaši Amerikas Savienoto Valstu tirgus, ievērojami saruks". Šis apgalvojums ir ne tikai neprecīzs, tostarp par attiecīgajām valstīm un apjomiem, un tas ir izdarīts pēc Komisijas secinājuma, ka ievērojama daļa no nesen radītās papildu jaudas tiks novirzīta uz Eiropas tirgu, tas turklāt ir jāskata kopsakarā ar faktu, ka attiecībā uz Eiropas tirgu iestādes sagaidīja ievērojumu sarukumu. Tomēr šī pēdējā elementa nav iestāžu analīzē saistībā ar iespējamu Ķīnas izcelsmes eksporta novirzīšanu uz Savienības tirgu.

84 Turklāt ir jāizsver, ka nevienā brīdī iestādes neatsaucas uz Ķīnas iekšējo tirgu un šī tirgus ietekmi uz iespēju absorbēt papildu ražošanas jaudas. Iestādes ir minējušas tikai daļu no eksporta attiecībā pret kopējo parauga preces eksportētāju pārdošanas apjomu. Šis apstāklis, uz kuru ir atsaukusies arī Padome procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā, nav efektīvs, lai noteiktu, vai Ķīnas iekšējais tirgus spēj absorbēt ievērojamu ražošanas jaudu rezervi.

85 Visbeidzot Komisija pagaidu regulas preambulas 119. apsvērumā konstatē, ka Ķīnas eksporta procentu daļa Kopienā (kā procentu daļa no Ķīnas kopējā eksporta) attiecīgajā periodā būtiski palielinājās. Šis konstatējums tomēr ir jāskata kopā ar faktu, uz ko vairakkārt ir atsaukušās pašas iestādes, ka minēto importu esot "aizstājis" imports no Krievijas un Ukrainas, kuram kopš 2006. gada piemēro antidempinga maksājumus. Turklāt pagaidu regulas preambulas 130. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka laiks, kad strauji palielinājās Ķīnas ražojumu tirgus daļa, "nepārprotami sakrita ar laiku", kad atbilstīgi ievērojami samazinājās tirgus daļa importam no Krievijas un Ukrainas, "kuras cenu ziņā bija tuvākās konkurentes". Iestādes nevienā brīdī saistībā ar analīzi par iespējamu eksporta novirzīšanu nav

minējušas šo faktu, kurš tomēr ir atbilstošs, ciktāl tas, ka "cenu ziņā [..] tuvākās konkurentes" ir vismaz daļēji pazudušas, izskaidro Ķīnas izcelsmes eksporta uz Savienību procentuālās daļas pieaugumu aplūkotajā laikposmā.

86 Treškārt, attiecībā uz Ķīnas izcelsmes importa cenām Komisija pagaidu regulā apgalvoja, ka "nebija pamata" uzskatīt, ka ekonomikas apstākļos, kurus raksturo būtisks pieprasījuma kritums, "rastos tendence – palielinās zemās cenas". "Tieši pretēji", tā apgalvo, ka no piegādātāja redzes punkta, patēriņam sarūkot, "zemas cenas paliks zemas", lai iegūtu papildu tirgus daļas vai vismaz saglabātu un nostiprinātu esošās daļas (pagaidu regulas preambulas 121. apsvērums). Komisija no tā izdarīja secinājumu, ka zemajām cenām ir dubulti negatīvas sekas. Pirmkārt, būtiska cenu starpība, iespējams, izraisīs novirzīšanos uz importu par dempinga cenām, jo lietotāji drīzāk pirks vairāk preču par zemām cenām. Otrkārt, pircēji, iespējams, izmantos zemās tirgus cenas, lai vienotos par Kopienas ražotāju un citu avotu piedāvāto cenu samazinājumu, tādējādi izraisot vienlaikus pārdošanas apjomu un cenu kritumu (pagaidu regulas preambulas 123. apsvērums).

87 Kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas 52. apsvērumā ietvertās tabulas, dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām rāda, ka pretēji tam, ko apgalvoja Komisija, Ķīnas izcelsmes importa cenas stipri pieauga tādā situācijā, kur Kopienas tirgus būtiski saruka, kā to pamatoti norāda prasītāja tās procesuālajos rakstos. Tādējādi pieejamie dati liecina par būtisku cenu pieaugumu Ķīnas izcelsmes importam – vairāk par 35 % laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām (apstrīdētās regulas preambulas 52. apsvērums). Tajā pašā laikā Kopienas ražošanas nozares cenas pieauga par 18,7 % (apstrīdētās regulas preambulas 53. apsvērums). Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, uz ko, šķiet, norāda Komisija pagaidu regulā, pieprasījuma samazināšanās katrā ziņā neatstāj ietekmi uz cenu līmeni. Patiesībā saimnieciskās darbības subjekts, kas saskaras ar pieprasījuma samazināšanos, var izvēlēties, vai nu pazemināt pārdošanas apjomu, vai samazināt savas cenas.

88 Padome apstrīdētās regulas 73. apsvērumā nesniedz nevienu pierādījumu, ar ko var izskaidrot pretrunu, kas pastāv starp Komisijas iesniegtajiem pierādījumiem un datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Padome vienīgi norāda, ka cenu pieaugums jau ir konstatēts saistībā ar pagaidu regulu. Ja ir patiesi, ka Komisija pagaidu regulas preambulas 98.–122. apsvērumā ir minējusi šo cenu pieaugumu pēc izmeklēšanas perioda beigām, to saistot ar izejvielu cenu un izdevumu par enerģiju pieaugumu, tad Komisija ir precizējusi, ka šis pēdējais pieaugums notika no 2008. gada aprīļa līdz oktobrim. Tomēr apstrīdētajā regulā Padome nesniedz nevienu precizējumu, ne papildu paskaidrojumu attiecībā tostarp uz izmaiņām izejvielu cenās un izmaksās par enerģiju attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Šo precizējumu neesamība turklāt ir jāskata kopā ar dažu lietas dalībnieku, kurus min Padome apstrīdētās regulas preambulas 93. apsvērumā, argumentiem, atbilstoši kuriem daži ražotāji esot noslēguši līgumus par fiksētām cenām ar dzelzsrūdas un citu galveno izejvielu piegādātājiem, līdz ar to šie ražotāji nevarēja gūt peļņu no "ļoti straujā šo izejvielu izmaksu krituma uzreiz pēc izmeklēšanas perioda beigām". Padome apstrīdētajā regulā nav atspēkojusi šo pēdējo apgalvojumu.

89 Padome turklāt apstrīdētās regulas preambulas 73. apsvērumā norāda, ka Kopienas ražošanas nozares cenu izmaiņas bija "līdzīgas". Tomēr "līdzīgums" cenu izmaiņās neizriet no ekonomiskajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, jo Kopienas ražošanas nozares cenas pieauga par 18,7 %, kamēr tajā pašā laikā Ķīnas izcelsmes importa cenas pieauga par vairāk nekā 35 % (apstrīdētās regulas preambulas 52. un 53. apsvērums). Turklāt Kopienas ražošanas nozares un Ķīnas izcelsmes importa pārdošanas cenu atšķirība ir būtiski sarukusi no EUR 476 par tonnu izmeklēšanas periodā līdz EUR 448 par tonnu laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām. Izsakot procentos Kopienas ražošanas nozares pārdošanas cenu, šī cenu atšķirība ir samazinājusies no 40 % izmeklēšanas periodā līdz 30 % laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām.

90 Katrā ziņā, pat ja pieņemtu, ka attiecīgā produkta cenas pieaugums laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām varētu būt izskaidrojams ar izejvielu cenu un izmaksu par enerģiju pieaugumu, šis apstāklis nav tāds, lai varētu pamatot secinājumus, kurus izdara Komisija pagaidu regulas preambulas

123. apsvērumā par negatīvajām sekām, kuras Ķīnas izcelsmes importa "ļoti zemās" cenas radīja Kopienas ražošanas nozares cenām un apjomiem. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka viens no kritērijiem, lai konstatētu, ka pastāv zaudējumu draudi, ir tāds, ka importēto preču cenas ir tādas, kas "ievērojami samazina" cenas "vai arī [ievērojami] kavē cenu pieaugumu" (pamatregulas 3. panta 9. punkts). Ņemot vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, no šīs lietas faktiem neizriet, ka pamatregulā paredzēto kritēriju varētu uzskatīt par izpildītu. Turklāt attiecībā uz pagaidu regulas preambulas 123. apsvērumā Komisijas minēto "ļoti zemo" cenu negatīvo ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari ir jāatgādina, ka Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām samazinājās tikai par 0,1 procenta punktu.

91 Secinājumā ir jākonstatē, ka no četriem pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzētajiem faktoriem attiecībā uz zaudējumu riska analīzi vienu faktoru iestādes uzskatīja par neizšķirošu (krājumi), divos faktoros ir nesakritības starp Komisijas prognozēm, kuras apstiprināja Padome apstrīdētajā regulā, un atbilstošajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām (importa apjoms un importa cenas) un viens faktors (eksportētāja spēja pārdot savu produkciju un eksporta novirzīšanas risks) ir nepilnīgs attiecībā uz faktiem, kuri jāņem vērā. Šīs pretrunas un nepilnības ir jāskata kopsakarā ar pamatregulas prasībām, saskaņā ar kurām zaudējumu draudiem ir jābūt pamatotiem uz "faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām" un izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt "skaidri paredzamām un nenovēršamām".

92 Ņemot vērā visus šos apstākļus un faktu, kas ir konstatēts saistībā ar pirmo iebildumu par to, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā secinot, ka Kopienas ražošanas nozare izmeklēšanas perioda noslēgumā atradās neaizsargātā stāvoklī, ir jāuzskata, ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu secinot, ka šajā lietā pastāvēja zaudējumu draudi. Līdz ar to Padome ir pārkāpusi arī pamatregulas 9. panta 4. punktu, piemērojot galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasējot pagaidu maksājumu, kas noteikts šim eksportam.

93 Līdz ar to ir jāapmierina prasītājas izvirzītā trešā pamata pirmā daļa. Ciktāl apstrīdētā regula ir pamatota uz zaudējumu draudu konstatējumu un tā kā Padome ir pieļāvusi kļūdu šajā ziņā, tad minētā regula ir jāatceļ, ciktāl ar to ir noteikti antidempinga maksājumi prasītājas ražoto preču eksportam un ciktāl ar to ir noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas noteikti šādam eksportam.

Par tiesāšanās izdevumiem

94 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

95 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo daļu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Komisija, kas ir iestājusies lietā Padomes atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

96 Visbeidzot uzņēmumi, kas iestājušies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus paši saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, ciktāl ar to ir noteikti antidempinga maksājumi *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* ražoto preču eksportam un ciktāl ar to ir noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas noteikti šādam eksportam;**

2) **Eiropas Savienība sedz savus, kā arī atlīdzina *Hubei Xinyegang Steel Co*. tiesāšanās izdevumus**;

3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;**

4) ***ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TM KArtrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH* un *Železiarne Podbrezová a.s.* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas**.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 29. janvārī.

[Paraksti]